

تقسیم‌بندی تومورهای گنادی سلول ژرمینال و گزارش موارد نادری از آنها*

دکتر محمد حسن کریمی فزاد*

خلاصه: تقسیم‌بندی جدید تومورهای گنادی و منشعب از سلول ژرمینال با توجه به هیستوژنز و نمای هیستولوژی بطور خلاصه بررسی می‌شود و دو مورد تومور نادر تخدمانی:

- ۱ - تومور سینوس آندودرمال
- ۲ - گونادوبلاستوم

برای اولین بار در مطابوعات پزشکی ایران بطور خلاصه گزارش می‌گردد.

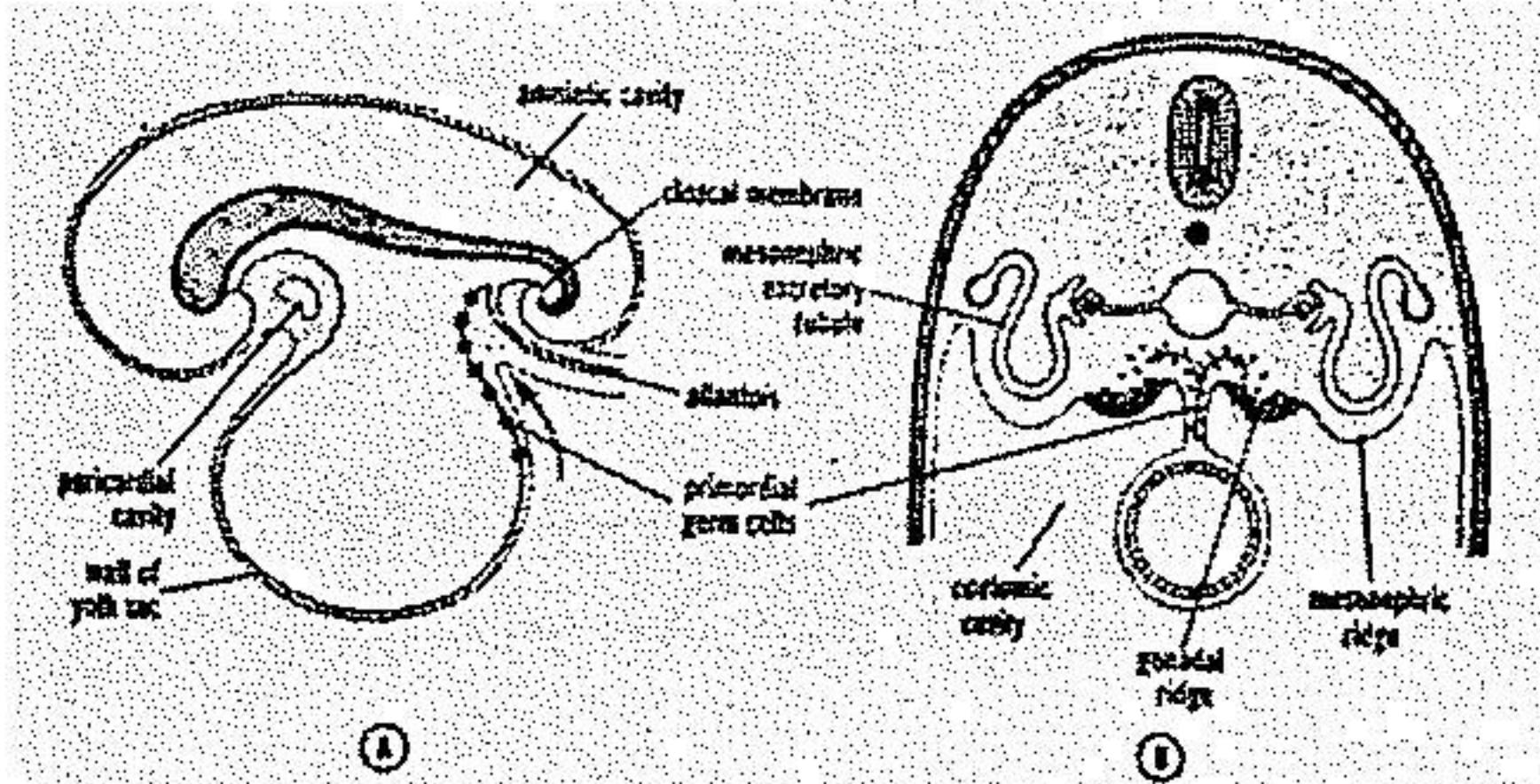
اولین جوانه گنادی در چهارمین هفته رویانی از افزایش سلولهای پوشش حفره سلومیک و تراکم مزانشیم زیرآن بوجود می‌آید و با اینکه از هفته چهارم شروع به پیدایش کرده‌اند تا هفته ششم فاقد سلول ژرمینال می‌باشند از این موقع به بعد سلولهای ژرمینال اولیه که در دیواره کیسه زرد نزدیک آلات تؤید قراردارند در طول مزانتر پیشی روده خلفی مهاجرت کرده وارد دونوار گنادی می‌شوند (شکل ۱).

این گناد تا هفته ششم زندگی رویانی اندیفرانسیه بوده و از آن پس بر حسب اینکه جنین دارای دو کروموزوم جنسی XX (زن) یا هتروکروموزوم بوده XY (مرد) باشد، این گناد اندیفرانسیه که از دو دسته سلول مزانشیمال (استرومیال) و سلولهای ژرمینال (پوشش کیسه دیواره زردی) تشکیل شده است تبدیل به بیضه و یا تخدمان می‌گردد.^۶

* خلاصه‌ای از این مقاله در جلسه کنفرانس هفتگی بخش آسیب‌شناسی بیان شده است.

** گروه آسیب‌شناسی دانشکده پزشکی - دانشگاه تهران

در حدود ۲۵ سال قبل پروفسور تیملوم با توجه بدین وحدت مبداء بدین فکر افتاد که تومورهای گنادی (تخمدان و بیضه) را از روی شباهت مورفولوژی و سیر بالینی آنها تحت یک نظام در آورده و در یکجا تقسیم‌بندی نماید.^{۲۲}

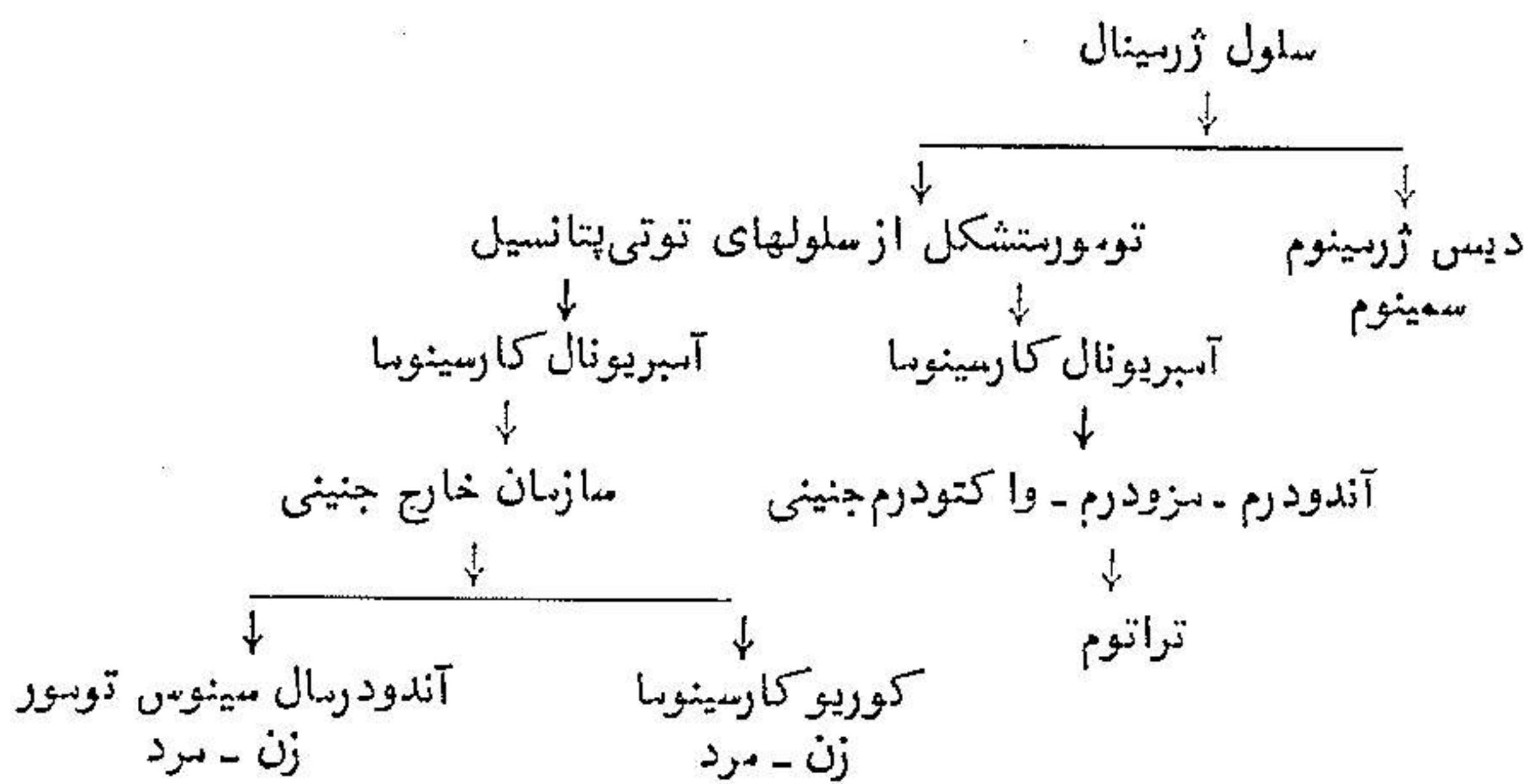
شکل ۱- A- مقطع طولی یک جنین در مرحله سومایتی - در این موقع سلولهای اولیه Germ در دیواره کیسه زرد بوده و بتدریج بداخل برآمد کی گونادها مهاجرت می‌کنند B- مقطع عرضی جنین در ناحیه کمری. این شکل نشان دهنده مهاجرت سلولهای اولیه و ورود آنها بداخل گوناد است (هفته پنجم تکامل).

وبراساس این فکر و با درنظر گرفتن هیستوژنز آنها تومورهای گنادی را که از سلول ژرمینال بوجود می‌آیند بطور یکه در شکل ۱ نمایان است تقسیم‌بندی نماید.^{۲۳} تومورهای منشعب از سلول ژرمینال ۹۰٪ تومورهای بیضه را تشکیل داده ولی در تخدان به نسبت کمتر می‌باشد (رجوع شود به شمای صفحه بعد).

در این مقاله تومورهای تخدانی منشعب از سلول ژرمینال سورد بحث قرار می‌گیرد و سواردی از آنها که در ظرف چهار سال در آزمایشگاه آسیب شناسی بیمارستان زنان سورد آزمایش و بررسی قرار گرفته اند بطور مختصر ذکر می‌شود.

الف - تومور متشكل از سلول ژرمینال اندیفرانسیه (ژرم سل خالص).

۱- دیس ژرمینوم - در سال ۱۹۰۱ شواسو (Chevassu) تومور تخدانی را که از نظر هیستولوژی کاملاً شبیه سمینوم بیضه می‌باشد شرح داد بعداً ریت میر (Robert Meyer) (۱۹۳۰) بمنابع اینکه این تومور در هردو گناد مردوzen (Dys=Two)

در شماتی فوک هیستوژنز و ارتباط تومورهای تخدمانی و ییشه که منشا ژرم سل دارند نشان داده می‌شود. در این تقسیم‌بندی اصطلاح (آسبریونال کارسینوما) به تومورهای اطلاق می‌شود که از سلولهای جنینی غیردیفرانسیه Undifferentiated (عقیده Stevens) تشکیل شده که میتواند سازنده جنین و یا سازمان خارج جنین (جفت) باشد.

ایجاد می‌شود بدان نام دیس ژرینوم گذارد^{۱۳}. این تومور از سلولهای تقریباً یکنواخت اندیفرانسیه با هسته درشت یک یا دونوکلئول و حدود سیتوپلاسمی تقریباً مشخص (شبيه سلولهای گیاهی) و در حقیقت از سلولهای ژرینال اندیفرانسیه تشکیل شده است.

استروما کم و ییش متغیر و از علائم اختصاصی آن ارتضاح سلولهای لنفاوی است. نکروز کانونی و ضایعات فولیکولی شبه سلی با سلولهای ژانت گاهی اوقات وجود دارد. ۴ - ۲ - ۲۲

تومور بیشتر در تخدمان راست است. در ۹۶٪ مورد که محل آن تعیین شده بود تومور در ۱۵٪ موارد در طرف راست و در ۱۷٪ دو طرفه بود. این تومورها در حدود ۴ تا ۵٪ تومورهای بدخیم و ۱٪ تومورهای تخدمان را تشکیل می‌دهد. سن ابتلاء بین دو تا ۷۶ سالگی ولی اغلب تومور در سنین بین ۱۱ تا ۳۰ سالگی پیش می‌آید. اندازه آن متغیر بین ۲ سانتیمتر تا توموری بسیار بزرگ که تمام شکم را فراگیرد

از نظر هیستولوژی ممکن است که نمودار درجه و خامت تومور باشد وجود ندارد.
در صورتیکه بتوان برحسب وسعت و توسعه تومور در موقع عمل پیش آگهی آن را تخمین زد و چنانچه تومور منحصر بهیک تخدمان بوده و چسبندگی و انوازیون نداشته باشد پیش آگهی خوب است. ۲۷-۲۲-۴

دیس ژرمنوم باشعه X خیلی حساس و جراحی بعد از رادیوتراپی درمان انتخابی است. فقط مقادیر کم یا متوسط اشعه بکار می‌رود و هیچگاه مقدار زیاد اشعه نباید مصروف نمود. ۲۷-۲۲-۲۰

کات میر (۱۹۵۲) در ۷۰۱ سوردمطالعه طول عمر پنج سال در ۴/۱۵٪ مشاهده کرد و برای موارد درمان شده در مرکز رادیوتراپی استکلهلم Radiumhemmet این نسبت ۶۶٪ بود. ۱۰

پیش آگهی در موارد دو طرفه خیلی بد و مرگ بزودی پیش می‌آید. مقاستاز غدد لنفاوی داخل شکم شایع می‌باشد. ۲۷-۲۲-۱۰-۴

چون تومور حساس باشد درمان انتخابی در «رادیوم همت» استکلهلم برداشتن تخدمان آزرده و تابانیدن اشعه بغداد لنفاوی پشت صفاق می‌باشد. اما تخدمان طرف دیگر را حفظ می‌کنند. بعضی از همکاران کات میر مثل پروفسور سانتسون (Santesson) موافق با این عقیده نبوده و عقیده دارد که Oophorectomy (آوردن تخدمان دو طرف در دیس ژرمنوم باید انجام شود.

در صورتیکه کات میر فکر می‌کند با وجود خطر مختصر در تخدمان دیگر، ارزش فیزیولوژیکی آن بیش از خطر تومور در تخدمان دیگر می‌باشد و بهتر است آن را حفظ کرد. ۱۰

در آزمایشگاه آسیب شناسی بیمارستان زنان تا بحال چهار مورد تومور دیس-ژرمنوم مورد آزمایش قرار گرفته که سن بیماران به ترتیب ۵۰-۴۷-۴۱-۲۷ سال می‌باشد. سه مورد آنها یک طرفه و یک مورد دو طرفه بوده که بیمار با سندروم اکلوزیون سراجعه و در موقع عمل غدد لنفاوی مزانتر توسو را موجب انوازیناسیون گردیده

و هردو تیخدان گرفتار بودند یعنی از چند روز پس از عمل در گذشت با اینکه دیس ژرینوم در بیشتر موارد از سلولهای یکنواخت تشکیل یافته ولی گاهی با سایر انواع تومورهای منشعب از سلول ژرینال توأم می‌باشد در بعضی موارد دیس ژرینوم در گنادهای دوجنسی (intersexes) پیش آمده و ممکن است توأم با گنادو بلستوم باشد. اسکالی (Scully) (۱۹۵۳) عقیده دارد مواردی که در این افراد بعنوان دیس ژرینوم گزارش شده‌اند در حقیقت گونادو بلستوم باشند.^{۲۸}

ب- تومور زاوشی از بافت‌های خارج جنینی (جفت)

۱- تومور سینوس آندودرمال (تومور تیلوم)

این تومور اسامی مشابه دیگر مثل مزوبلاستوم ویتلینوم Mesoblastoma (Endo-mesodermal membrane tumor)، آندومزوودرمال پرده‌ها vitellinum و کارسینوم کیسه یولک دارد و همان توموری است که شیار اشتباهات بنام سزوونفروم تیخدان Mesonephroma ovarii شرح داده است.^{۲۹}

تعریف - توموری است کاملاً بدخیم و از سلولهای ژرینال که رشد یک طرفه مزوبلاست خارج جنینی توأم با آندودرم کیسه یولک دارند بوجود می‌آید.^{۲۶-۲۰}

منظوره بالینی - این تومور در نزد دختران جوان بروز می‌کند در سری سانتسون (Santesson) و همکاران که شامل ۱۷ مورد می‌باشد سن بیماران بین $\frac{1}{2}$ تا ۵ سال بود که ۹ مورد آن در دهه دوم عمر و چهار مورد در دهه سوم اتفاق افتاده است.^{۲۲}

سن متوسط Meanage در این سری ۹/۱۷ سال و در سری سایرین سن متوسط ۳/۲۰ بوده است. تومور نسبت با شعه حساس نبوده و علیرغم درمان جراحی و رادیوتراپی که در تمام موارد گزارش شده سیر بدخیم داشته‌اند در فاصله چند ماه تا یکسال عود داخل لگنی و تومور شکمی دیده شده است. طریقه انتشار متفاوت و بیشتر شبیه انوازیون دور رگی سلولهای تروفولاستیک می‌باشد^{۴-۶-۱۴-۲۷} و ۳۲ الی ۳۷ چون در بیشتر موارد تومور تیلوم ناشناخته مانده و غلط تشخیص داده شده

است و تا این اواخر حتی در سری‌ها (ماتریال) خیلی زیاد گزارش نشده بود و فور حقيقة آنرا نمی‌توان تخمین زد با اینکه این تومور مثل سایر تومورهای بدخیم نسبتاً کمیاب می‌باشد بنابر تجربه شخص پروفسور تیامون که موارد زیادی برای مشورت جهت ایشان فرستاده شده است ، وی عقیده دارد این تومور مثل دیس ژرمینوم دارای خواص مشخص بوده و نسبتاً از تومورهای فراوان منشعب از ژرم سل می‌باشد .

۳۰-۳۶-۳۷

ماکروسکوپی - این تومور دارای اندازه متغیر بوده و بین ۱۵ الی ۵۰ سانتی‌متر قطر دارد . در بعضی موارد بزرگی شکم بحساب آبستنی گذارده شده است . در بیشتر موارد تومور سفت لبوله ، دارای سطح صاف و گاهی اوقات تهاجم به نسوج مجاور دارد . سطح مقطع صاف و ترد و مختلف الرنگ و در بعضی موارد کیستیک می‌باشد و مناطق نکروز دارد .

۳۷ الی ۲۲

از نظر میکروسکوپی مناظر زیر ممکن است دیده شود :

۱ - تومور از سلواهای ستاره‌ای شکل مزودرمال که ایجاد شبکه توموری و اکنونله ظرفی با حفره‌های وسیع و یا فضاهای کیستیک مینماید تشکیل یافته است . گاهی اوقات این فضاهای بومیله یک طبقه سلول مزوتلیال خوابیده مفروش شده و کانونهای فعال خونسازی در زیر فضای عروقی بچشم می‌خورد . این فضاهای غالباً محتوى ماده هیالن اسیدوفیل P.A.S مشبت ترکیبات گلبولی با رسوبات کولوئید می‌باشد .

۲ .. وجود توده‌های سلولی اندیفرانسیه شبیه سلولهای اندیفرانسیه دوران اولیه رشد جنین که در بعضی نواحی شبکه ظرفی مزودرمال با منظره سینوس آندورمال نشان میدهد .

۳ - سازمانهای کیسه‌ای (کیستیک) با انظم مشخص مشکل از حفرات کوچک که از یک ردیف سلول خوابیده با هسته برجسته مفروش شده و از طرفی تا پوشش سینوس‌های آندورمال امتداد می‌یابد . یا اینکه ایجاد سازمانهای کیستیک می‌کند که

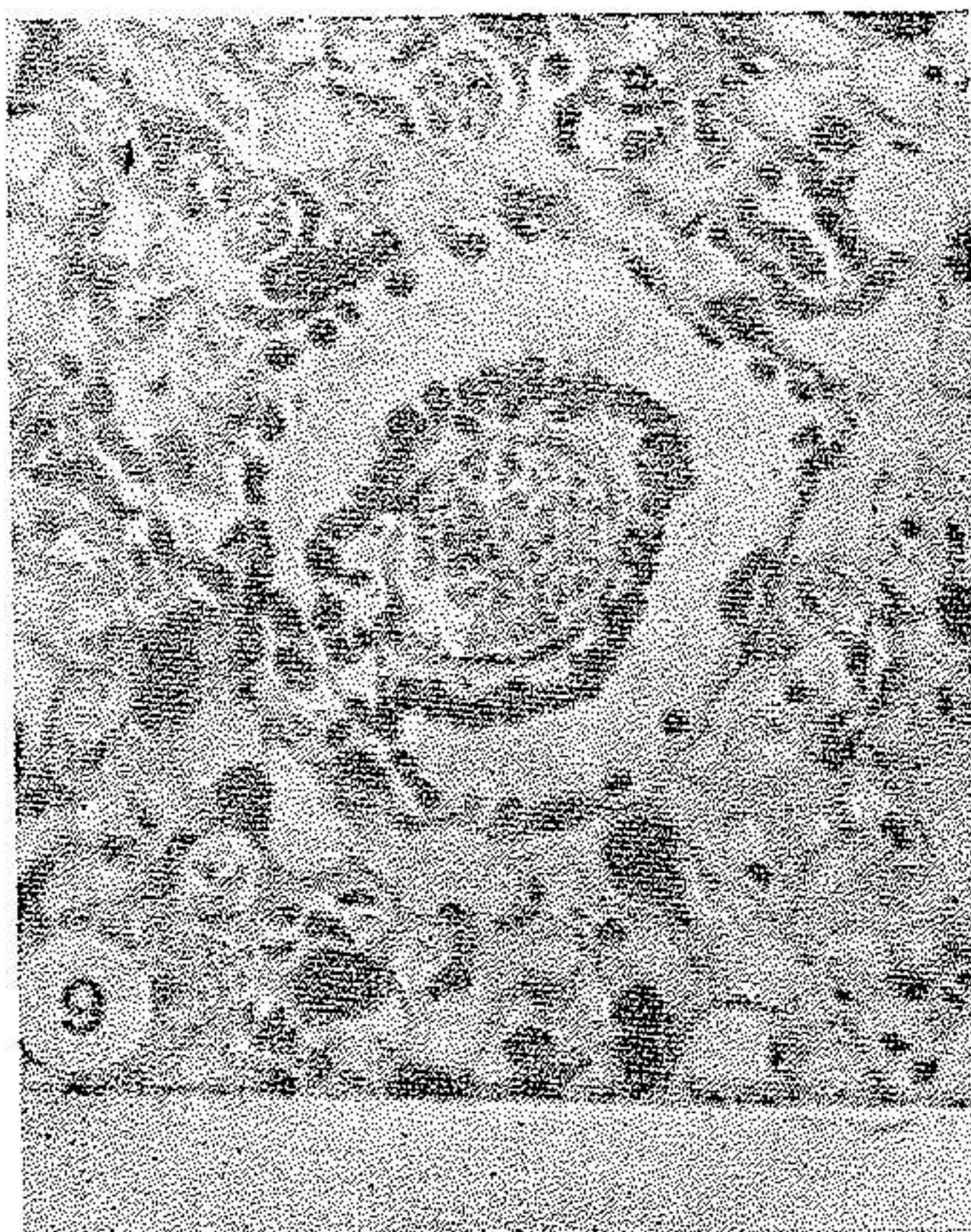
از یکردیف سلول سیلندریک روشن تا حدی موسی پاره مفروش گردیده در استرومای ظرفی میکزوئید قرار دارد.

۴- گاهی اوقات بیشتر نواحی تومور ویتلینی نمائی از کیسه پولک که از سلولهای سیلندریک یا مکعبی مفروش و مراحل تبدیل به سلولهای مژوتلیال را نشان می‌دهد درست شده است.

۵- نمای سینوس آندودرم

این منظره که مشخص‌ترین نمای میکروسکوپی این تومور می‌باشد، در موارد دیفرانسیه تومور ایجاد مناظر مخصوص مینماید که اولین بار شیلر اشتباهآ آنها را سازمانهای گاومرولی دانسته و این تومور را بنام مژونفروم شرح داد.

این سازمانها شامل زائده مزودرسی است که در وسط کاپیلر مرکزی داشته و در اطراف از یکردیف سلولهای سیلندریک با نمای اپی‌تلیالی مفروش شده است.

شکل ۲

منظره مینوس آندودرمی جفت موش
(اقباس از مقالات تیلوم)

کپسول محیطی (پارتیال) از یکردیف سلول خوابیده با هسته برجسته مفروش شده است. این سازمان مزود رسانی با توجه به نمای عمومی درقطع عرضی و طولی و نوع سلولهای پوششی آن بنظر می‌آید درست نمای هیستولوژی سینوزوئیدهای آندودرمال را تقلید می‌کند (ش ۲).

از نظر جنبین‌شناسی این مناظر درجفت‌موش بخوبی دیده می‌شود (دوآل ۱۸۹۱)^۲ هیستولوژی:

بحث در مورد این تومور منشعب از ژرم سل تخدمدانی متکی بر اساس زیر می‌باشد:

۱ - شباهت بین منظره هیستولوژی این تومور با بعضی تومورهای جنبینی بینه در اشخاص بالغ.

۲ - وجود شبکه ظریف رتیکولار شبیه مزوبلاست خارج جنبینی

۳ - منظره مشخص سازمان دورگی که از انوازیناسیون عروق شمل دار (ماش) بوجود آمده و کاملاً منظره جنبینی سینوس‌های آندودرمال را تقلید می‌کند.

۴ - ادامه و ارتباط بین سلولهای پوشش این زوائد عروقی و سلولهایی که بطور واضح جدار وزیکولهای کیسه یولک (آندو بلاست) را مفروش مینماید.

۵ - وجود سواد P.A.S مشبت در داخل سلولهای پوششی

۶ - در آزمایش تجربی اخیر دیکسون و پیر (Dixon & Pierce) در ضمن پیوند تومور تراوکارسینومای بینه موش و تبدیل آن بنوع اسیتی مشاهده نمود که مناظر مختلفی از کارسینومای کیسه یولک توأم با سازمانهای وزیکولی که بصورت فضاهای کیستیک و زمانی بصورت توده پاپیلری در می‌آید ایجاد می‌کند^{۳۷}.

۷ - این تومور مثل سایر تومورهای ژرم سل در خارج از گناد مثل ناحیه ساکروکوکسوس (Rao et al. ۱۹۶۴)^{۲۱} و یا در مدیاستن قدامی (دختر پرسور تیلوم و تیلمن)^{۳۸}-۳۹ اخیراً گزارش نموده‌اند.

فریدمن (Friedman ۱۹۵۱) در مطالعه مقایسه‌ای که بر روی تومورهای تراوکوئید خارج دستگاه زنی تال و گنادی بعمل آورد چندین مورد از این اقسام مختلف تومورهای ژرم سل

در مدیاستن قدامی (ناحیه تیموس) شامل دیس ژرینال سینوم، کوریوکارسینوم و ترا توکار-سینوما شبیه آنچه در تومورهای گنادی دیده می‌شود گزارش نمود.^{۲۷}

در بعضی موارد تومور آندودرمال سینوس تخدمان توأم با کیست خوش‌خیم درسته بوده است. مطلب قابل توجه وجود تومور تیاموم همراه با گونادوبلاستوما (گوناد دیس ژنتیک) می‌باشد^{۲۳} (Santesson and Marrubini ۱۹۵۷)

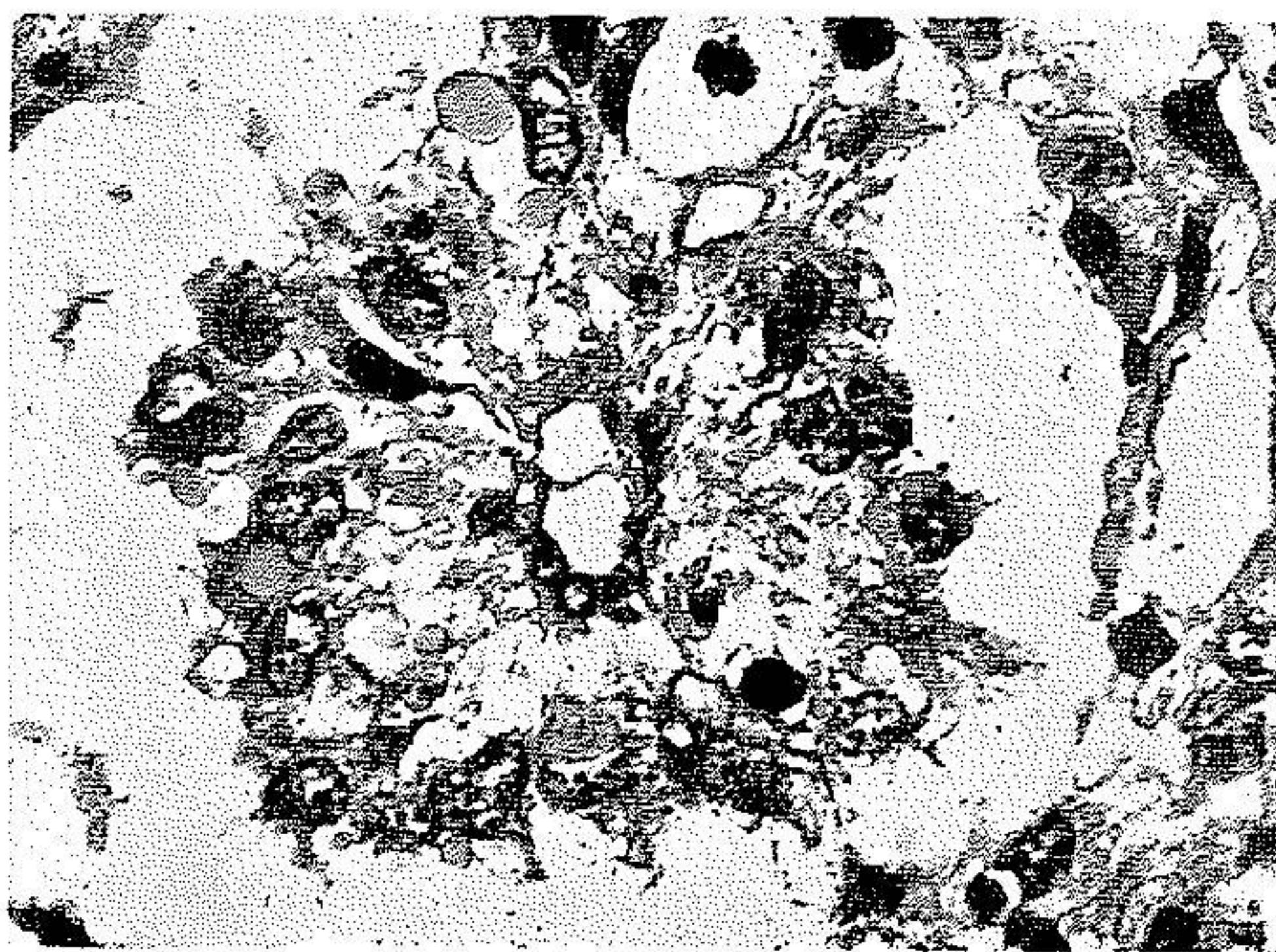
تشخیص افتراقی - واضح است توموری را که شیلر بعنوان مزونفرومای تخدمانی شرح داده است شامل دو دسته تومور می‌باشد که هیچ‌گونه شباهت و ارتباط آمبریولوژی، هپستولوژی، منظره کلی، وفور وسیر بالینی باهم ندارند^{۲۲} الی^{۲۷}.

بطور کلی شیلر تصور می‌نمود که دونوع یکی نوع کیست خوش‌خیم و همچنین یک نوع مزونفروم بدخیم با مناظر عروقی (گلومرولوئید) وجود دارد^{۲۶-۲۷}.

دسته دوم که شامل مناظر شبیه گلومرولی می‌باشد همچنانکه بیان شد توموری است کاملاً بدخیم و با منشا سلول ژرینال (تیاموم ۱۹۴۶) و حال آنکه نوع اول که مستشكل از سازمانهای کیستیک ولوله‌ای منظم با پوشش مکعبی و منظره Hobnail مزونفروم حقیقی است. توموریکه بعنوان آدنوکارسینوم با سلول روشن (هیپرنفروئید) تخدمان بعد آسافیرولاکنر (Saphir & Lackner) شرح داده‌اند نوع بدخیم این تومورها را با منشا مزونفرویک نشان میدهد و منشا غیر ژرینال دارند^{۲۴-۲۵}.

تومورهای نوع مزونفریک در تمام سنین عمر اتفاق افتاده و ممکن است در تمام طول مجرای مزونفریک و مجرای گارتner پیش آید (تیاموم ۱۹۵۴ و نواک و همکاران ۱۹۵۴-۱۶) اکثر تومورهای حقیقی مزونفریک تخدمان در دهه پنج و شش عمر اتفاق می‌افتد. از نظر بالینی این تومور شبیه سایر تومورهای بدخیم تخدمان می‌باشد.

یک سورد ادنوکارسینومای باسلول روشن دستگاه تناسلی در نزد دختری جوان ۲۴ ساله در آزمایشگاه آسیب شناسی بیمارستان زنان سورد آزمایش قرار گرفت. بیمار بعلت خونریزی به بیمارستان فیروزآبادی مراجعته و در بخش جراحی زنان آقای دکتر

شکل ۹

قسمتی از شکل شماره ۴ بادرشت نمائی بیشتر و چنانچه ملاحظه میشود کاملاً شبیه عکس شماره ۲ یعنی «میتوس آندودرمال» میباشد

طبق اظهار والدین بعد از عمل اشتهاي بيمار فوق العاده خوب ورشد او خيلي شدید و پستانها بسرعت رشد ميکند و صدای او طنين زنانه پیدا ميکند.

پس از سه ماه کم کم شکم بزرگ شده و در آن آسیت پیدا میشود و پس از شش ماه از تاریخ عمل بيمار در تابلوی کاشکسی، خیز عمومی و اسیت و تنگی نفس فوت میکند.

ذکته جالب پیدايش علائم بلوغ زودرس در این بيمار پس از عمل میباشد. تومورتیلوم از نظر هورمونی غیرفعال میباشد و چون از اين بيمار آزمایشات هورمونی بعمل نیامده و فقط قطعاتی کوچک از بافت سورد آزمایش هیستولوژی قرار گرفته است امکان دارد بروز علائم، مربوط بوجود توده های سلولی گرانولوزا سرتولی در تومور و کانونهای متاستاتیک آن بوده باشد. ۷

۳- کوریوکارسینوما (Choriocarcinoma)

کوریوکارسینومای اولیه تخدمان خیلی نادر و در حدود ۰.۳ مورد تاکنون

گزارش شده است. تومور معمولاً توپر و سفت و هموراژیک بوده و منظره هیستولوژی مشخص کوریوکارسینوما دارد. در بعضی موارد در برخی مقاطع منظره ترااتوکارسینوما یا ساپر تومورهای ژرمینال ممکن است دیده شود^{۲۷}.

۴ - Polyembryoma پلی‌آمبریوما

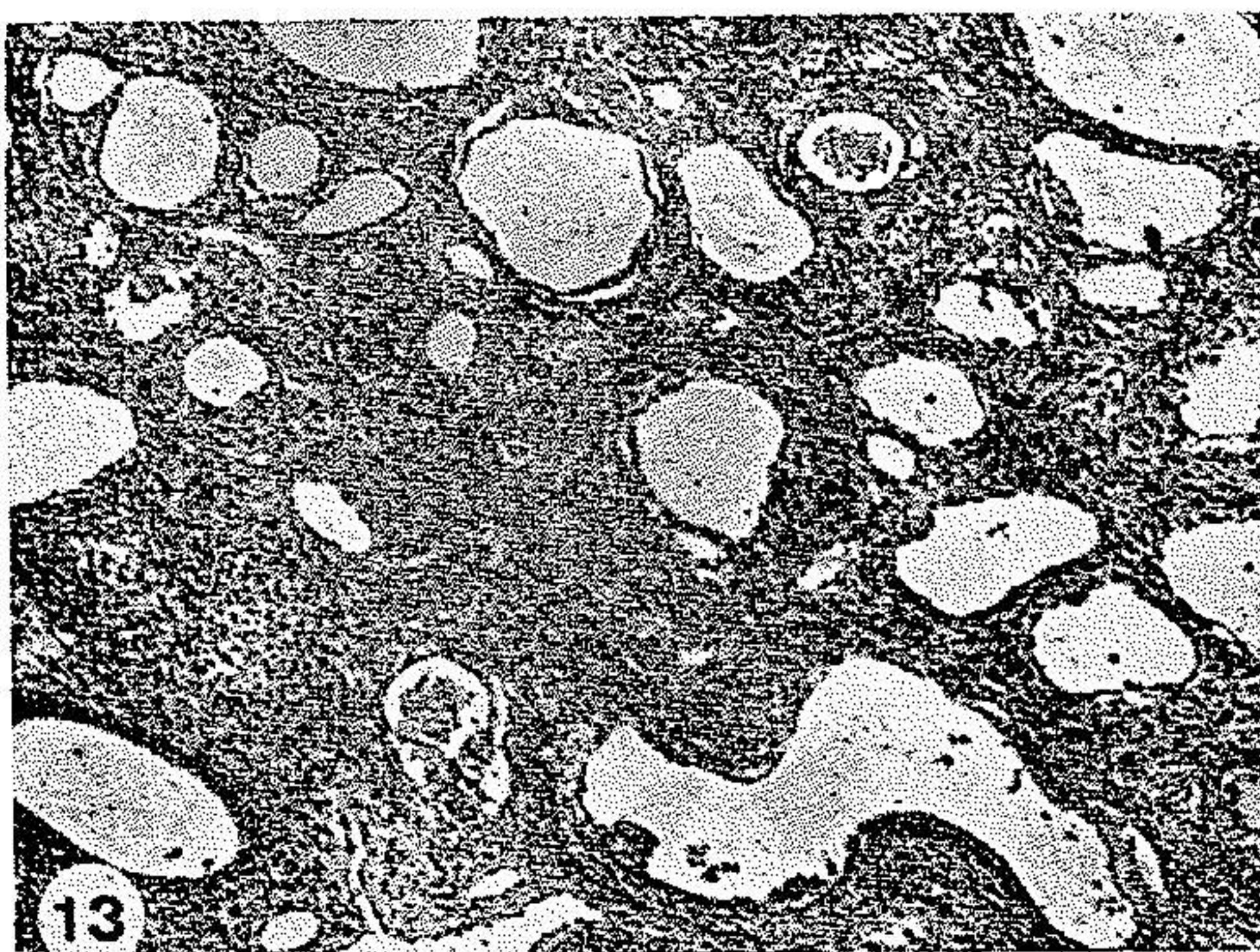
برای اولین بار پیرن Peyron (۱۹۳۹) بطور مفصل منظره خاصی را در بعضی تومورهای بیضیه گزارش نمود که از نظر هیستولوژی کاملاً شبیه سراحل اولیه رشد چنین میباشد. این سازمانهای چنینی مثل بلاستوسیت چنین انسانی ازو زیکولهای اکتودرم و آندودرم که درین آن سلولهای سزوپلاستیک قراردارند تشکیل یافته‌اند پیرن این سازمانهای مشابه چنین انسانی دانسته و نتیجه پارتوزن (پولی‌آمبریونیک پارتوزنیس) سلولهای ژرمینال دانست. پس از مقاله پیرن سایر نویسندگان این سازمانهای چنین را در ترااتومهای بیضیه انسانی شرح دادند در صورتیکه این قبیل سازمانها در تومورهای تخدمانی نسبتاً نادر میباشد.

پولی‌آمبریونیک آمبریومای تخدمانی از نظر معنوی شامل صدها ازین سازمانهای اولیه چنینی شبیه آنچه پیرن در ترااتوم بیضیه دیده است میباشد. این تومور را اولین بار سیمارد (Simard ۱۹۵۷)^{۲۰} در تخدمان گزارش نمود. در سورديکه و سیله سیمارد مطالعه شده است باستانی بلاستوسیت‌ها قسمت اعظم تومور اختلاطی از سازمانهای بافتی بدن انسانی بود.

۵ - تومور پلی‌وزیکولار ویتیلین (Polyvesicular vitelline tumour)

این نام به تومورهای اطلاق میشود که دارای منظره هیستولوژی خاص بوده و گاهی اوقات قسمت اعظم تومورهای تخدمانی را که بدین نام خوانده میشود تشکیل میدهد (تیلوم ۱۹۶۵)^{۲۶}. این تومور در بعضی نواحی شامل مناطقی است که ده ها هزار سازمان وزیکولی شبیه بلاستوسیت کیسه یولک (آندوپلاست) میباشد که از نظر اندازه و شکل کاملاً متفاوت و در مراحل مختلف رشد قراردارند. بیشتر این وزیکولها و سیله

لایه‌ای از سلولهای خوابیده مژوتیالی که ممکن است مراحل تبدیل سلولهای سیلندریک و یا مکعبی پوشش را نشان بدند مفروش می‌باشند. اکثرآ سلولها دارای واکوئول شخص‌قاعده‌ای یا نوك سلول بوده و در بعضی موارد سلولهای واکوئوله و استرومای باهم دست ویته می‌باشند. (شکل شماره ۶)

شکل :

تومور پلی‌وزیکولار ویتلین که منظره کیسه‌یولک (آندوبلاست) را که وسیله سلولهای سیلندریک و یا مژوتیلیوئید مفروش شده‌اند نشان میدهد
(اقتباس از مقالات پروفسور تیلوم)

در این حالت توده‌های سلولی با واکوئولهای شخص‌قاعده ایجاد سازمان تارعنکبوتی ظریف توأم با تشکیلات میکرو‌کیستیک می‌نماید^{۲۷}.

۶ - تراتوم توپر (Solid teratoma)

تراتومهای تیخمدانی که کیست در موئید نبوده تراتوم توپر می‌باشند. این تومورها به نسبت در نزد بچه‌ها و جوانان شایع‌تر و حداکثر وفور آن در دهه دوم عمر می‌باشد. از نظر هیستولوژی این تومورها ممکن است کاملاً^{۲۸} از نسج بالغ Mature یا اینکه مخلوطی از نسوج بالغ و Immature نارس باشند. در بعضی نواحی منظره

دیس ژرینوم، تومور سینوس آددودرمال و کوریوکارسینوما و پولی آسبریوما ممکن است وجود داشته باشد.

متاستاز در لگن و حفره‌شکمی شایع است. اخیراً «اسکالی» و توربرک (Thurberck) این تومورها را مورد مطالعه قرارداده و نتیجه گرفته‌اند با اینکه گاهی این تومورها ممکن است بعنوان بدخیم تلقی شود معذلک مشی خوش‌خیم دارند. برحسب عقیده این نویسنده‌گان تقسیم‌بندی این تومورهای توپر در نه مورد تحت مطالعه آنان ارزش تشخیصی داشته است.

با اینکه طرز ایجاد سازمانهای مختلف بافتی این تومورها بخوبی روشن نیست معذلک عقیده کلی براین است که این تراتوم‌ها از سلولهای ژرینال سرچشمه می‌گیرند (Stevens 1962)

۷ - تراتوم کیستیک (کیست درموئید)

در حدود ۹۹٪ از تومورهای تراتومی تخدمان کاملاً دیفرانسیه و شامل سازمانهای بافتی بالغ Mature می‌باشد. تراتوم رسیده در تخدمان نسبتاً شایع وبالعکس در بیضه کمیاب می‌باشد ۲۷-۱۸-۴٪. بعضی عقیده دارند که بعضی عوامل محیطی در دیفرانسیاسیون تومور تراتومی تخدمان و تبدیل آن به نسج سماتیک اثر دارد و حال آنکه در مرد بالعکس سیر تومور بطرف بدخیمی می‌رود (Dixon and Moore 1950)^۱ نمای بافت شناسی کیست درموئید بخوبی شناخته شده است. مواردی که تومور فقط یک طرف رشد نموده و ایجاد نسج تیروئید Struma ovarii مینماید دیده شده است. این تومورها ممکن است علائم تیروتوکسیکوز را در بعضی حالات نشان دهد^۲ همچنین مواردی از تومور کارسینوم (آرژانتافینوم) ممکن است در کیست درموئید که منشاء آن از دیواره روده یا جدار برنش باشد پدید آید^۳.

تغییرات بدخیمی کیست درموئید در ۸۱٪ موارد ۱۸-۹ (Kelley and Peterson 1957 Scully 1961) اتفاق می‌افتد.

۸- گونادوبلاستوم (Gonadoblastoma)

اسکالی (Scully) در ۱۹۵۳ برای اولین بار این تومورهای نادر را توصیف نمود این تومورها از مخلوط سلولهای درشت ژرمنیال (مانند آنچه در دیس ژرمنیوم دیده میشود) و سلولهای استروسمائی گرانولوزا سرتولی همچنین سلولهای لیدیک تشکیل یافته است^{۲۸}. سلولهای گرانولوزا - سرتولی بیکی از سه صورت زیر قراردارند:

۱- بصورت حلقه و تاجی (Coronal fashion) در اطراف سلول ژرمنیال قراردارند.

۲- در اطراف توده‌های سلول ژرمنیال و یا ۳- در اطراف فضاهای که از ماده ائوزینوفیل کلوئید مانند میکروفولیکولهای گرانولوزا قراردارند^{۱۲_۲۷_۴۱_۴۲_۴۰}.

استرومای عموی شامل سلولهای لیدیک علاوه بر دودسته سلول فوق میباشد که منشاً ترشح هورمون اندوژنیک میباشد. از نظر ماکروسکوپی این تومور ممکن است شبیه دیس ژرمنیوم باشد و یا بصورت نسج فیبروسفتی باشد علامت مشخص این تومور وجود کالسیفیکاسیون شدید و پراکنده و منتشر در داخل نسج تومورال میباشد که چه بسا اوقات در رادیوگرافی لگن بصورت نقاط روشن و ریز در محل گناد حاوی تومور دیده میشود.

رشد تومور معمولاً مانع تشخیص گناد اولیه شده و گناد طرف دیگر ممکن است بیضه یا گناد دیس ژنتیک و یا تخدمان دیس ژنتیک Streak ovary بوده و یا از نظر میکروسکوپی گنادوبلاستوم طرف دیگر را نشان دهد^{۴۰_۴۴_۲۷_۲۸}.

بیماران مبتلا اختلالات جنسی و جسمی (سوماتوسکسual) داشته، از نظر ظاهرزن بوده و از آسنوره اولیه شکایت دارند. کروماتین جنسی در این بیماران منفی (مرد) و کاریوتیپ آنها اغلب XY؛ و با سوزائیسم کروموزوم جنسی XY/XO (Teter et al. ۱۹۶۲)^{۱۴} و از نظر قیافه ظاهر حدفاصل بین خواجگان و بیماران ترنر میباشند.

در ۹۶٪ از روی نمای هیستولوژی و بالینی و علائم هورمونی، تومورهای

گنادی را بچهار دسته تقسیم می‌نماید که در جدول زیر خلاصه شده است^{۴۰} :

تقسیم‌بندی تومورهای گنادی تیر ۱۹۶۰

توبیریکنواخت متaskell از سلولهای ژرمینال بدون فعالیت هورمونی	۱ - گونوستیوم نوع اول
مخلوط از دونوع سلول : ژرمینال و استروما (سرتولی گرانولوزا)	۲ - گونوستیوم نوع دوم
متaskell از سه نوع سلول : سلول ژرمینال - سلول استروما (سرتولی گرانولوزا) و سلول لیدیک	۳ - گونوستیوم نوع سوم (گونادوبلاستوم) Scully
توبورژرم سل خالص با علائم بالینی ویریلیسم ناشی از سلولهای آندروژنیک (لیدیک - تکالوتال)	۴ - گونوستیوم نوع چهارم

چنانکه ملاحظه می‌شود دو دسته تومورهای گونوستیوم II و گونوستیوم III (گونادوبلاستوم) تا حدی شبیه بیکدیگر می‌باشند ولی بین آنها تفاوت‌های وجود دارد که در جدول صفحه بعد خلاصه شده است^{۴۱}.

پتانسیل بدخیمی گونادوبلاستوم تا کنون ثابت نشده احتمالاً ممکن است بصورت تومربدخیم ژرم سل مثل دیس ژرمینوم و تومور سینوس آندودرمال درآید. یک مورد گنادوبلاستوم کامل^{۴۲} تیپیک در آزمایشگاه آسیب شناسی بیمارستان زنان مورد مطالعه قرار گرفته است که ذیال^{۴۳} شرح حال سختیر آن ذکر می‌شود.

جوان ۵۱ ساله با نام دخترانه اهل وساکن شهریار بعلت آمنوره، کلفتی صدا و عدم رشد پستانها در تاریخ ۹/۹/۴۷ در بیمارستان زنان بستری می‌گردد و بیماری خاصی را بخاطر ندارد. پدر و مادر بیمار سالم یک خواهر یکساله سالم و دو برادر کوچکتر از خود دارد که همگی سالم و طبیعی می‌باشند.

مقایسه دو دسته گونوستیوم نوع دو و گونوستیوم نوع سه (گونادوبلاستوما)

گونوستیوم ۳	گونوستیوم ۲	خواص
+	+	منظمه سلولی
+	+	ژرم سل
+	-	طابهای سلولی جنسی (گرانولوزا - سرتولی)
+	-	سلولهای انترستیسیل (لیدیک - نافی)
+	-	کانونهای کالسیفیکاسیون
منفی (سرد) در بیماران با قیافه و دستگاه تناسلی خارجی زنانه	دردختران مشبت و در پستان	کروماتین جنسی
نارسی جنسی	منفی بر حسب منظمه خارجی دستگاه تناسلی	
خواجگی - سندروم ترنر آسنوره اولیه	طبیعی مطابق سن و یا بلوغ زودرس	بلوغ جنسی
فعالیت آندروژنیک سلولهای انترستیسیل (لیدیک)	طبیعی غالباً زودرس با خونریزی نامنظم	رشد بدنی عادت ماهانه
	فعالیت استروژنی	فعالیت هورمونی
	گرانولوزا - سرتولی	سلولهای مولد هورمون

در معاینه ظاهری دختری است سالم در حدود سن خود نسبتاً بلند (۶۴ سانتیمتر) بوزن ۸ کیلو گرم، لاغر اندام با گیسوان بلند و در صورت و پشت لبان کم و بیش موهای نسبتاً ضعیف دارد. صدای او کلفت و آهنگ سردانه دارد قفسه سینه کشیده و بلند، پستانها کوچک و فاصله دونوک آنها از هم زیاد است.

عضلات بازو و پاها و انتشار چربی در ناحیه لگن تیپ سردان، موهای زهار سیاه و کلفت و نمای زنانه دارد. کلیتوریس بزرگ و شبیه آلت پستان. لب های بزرگ فرج

موجود و در حدود طبیعی لبهای کوچک نازک پرده بکارت (باسوراخ میانی) طبیعی و مجری ادرار مجزی و بالای آن دیده می‌شود. در معاینه مقعدی رحم قابل لمس ولی در محل ضمائم چیزی حس نمی‌شود. کروماتین جنسی منفی و کاریوتیپ در دوبار کشته خون محيطی XY؛ بوده است (کاریوتیپ که وسیله آقای دکتر رضا نفیسی در آزمایشگاه شیمی پاتولوژی انجام یافته است) و ۷۱ کتوستروئید ۳ره میلی گرم و هیدروکسی کورتیکواستروئید ۳ره میلی گرم در ۲ ساعت و FSH بیش از ۴ واحد موش گزارش شده است. بیمار تحت عمل لاپاراتوسی تفتیشی قرار می‌گیرد.

دستگاه تناسلی داخل رحم و لوله‌ها طبیعی در محل گناد راست نوار سفید رنگی بقطر ۲ میلیمتر و بطول ۵ میلیمتر وجود داشت که تمام آن برداشته شد.

در طرف چپ در محل تخدمدان توده سفید رنگی بقطر 20×30 میلیمتر شبیه تخدمدان دیده شد که از آن بیوپسی بعمل آمد و جهت آزمایش بافت‌شناسی با آزمایشگاه ارسال گردید. بیمار چند روز بعد از لاپاراتوسی از بیمارستان مرخص شده و مجدداً بعد از چندی در بیمارستان پهلوی بخش عفونی آقای دکتر مولوی بستری و وسیله آقای دکتر ناصر قدسی تحت عمل جراحی قرار می‌گیرد. تمام لوله طرف راست و بقیه گناد طرف چپ بطور کامل برداشته می‌شود و باز جهت آزمایش با آزمایشگاه آسیب‌شناسی بیمارستان زنان ارسال می‌گردد.

در ریزبینی گناد طرف راست نوار نازکی از بافت مزانشیمی با منظره گردبادی شبیه قشر تخدمدان دیده شد که در آن هیچگونه آثاری از سلولهای ژرینال (اووسیت) وجود نداشت. در گناد طرف چپ دو قسمت کاملاً مشخص که بوسیله بافت همبندی از هم مجزی می‌باشند دیده شد. در یک قسمت ساختمانی شبیه نسج بیضه وجود دارد لوله‌های منی‌ساز عموماً دارای ماسبران بازال کلفت و هیالیزه می‌باشد در برخی از آنها هیچگونه اثری از سلولهای سرتولی و ژرینال وجود نداشته و در عده‌ای از آنها فقط سلولهای سرتولی قابل تمیز می‌باشد. در لابالی لوله‌ها توده‌هائی از سلولهای لیدیک مشخص است.

در قسمت مجاور بافت تومورالی وجود دارد که در قسمت اعظم آن رسب کالسیم (کالسی فیکاسیون) مشهود است. درناحی که تومورهای نیزاسیون و کالسی فیکاسیون ندارد مناظر زیر قابل تشخیص است. (شکل ۷ و ۸)

شکل ۷

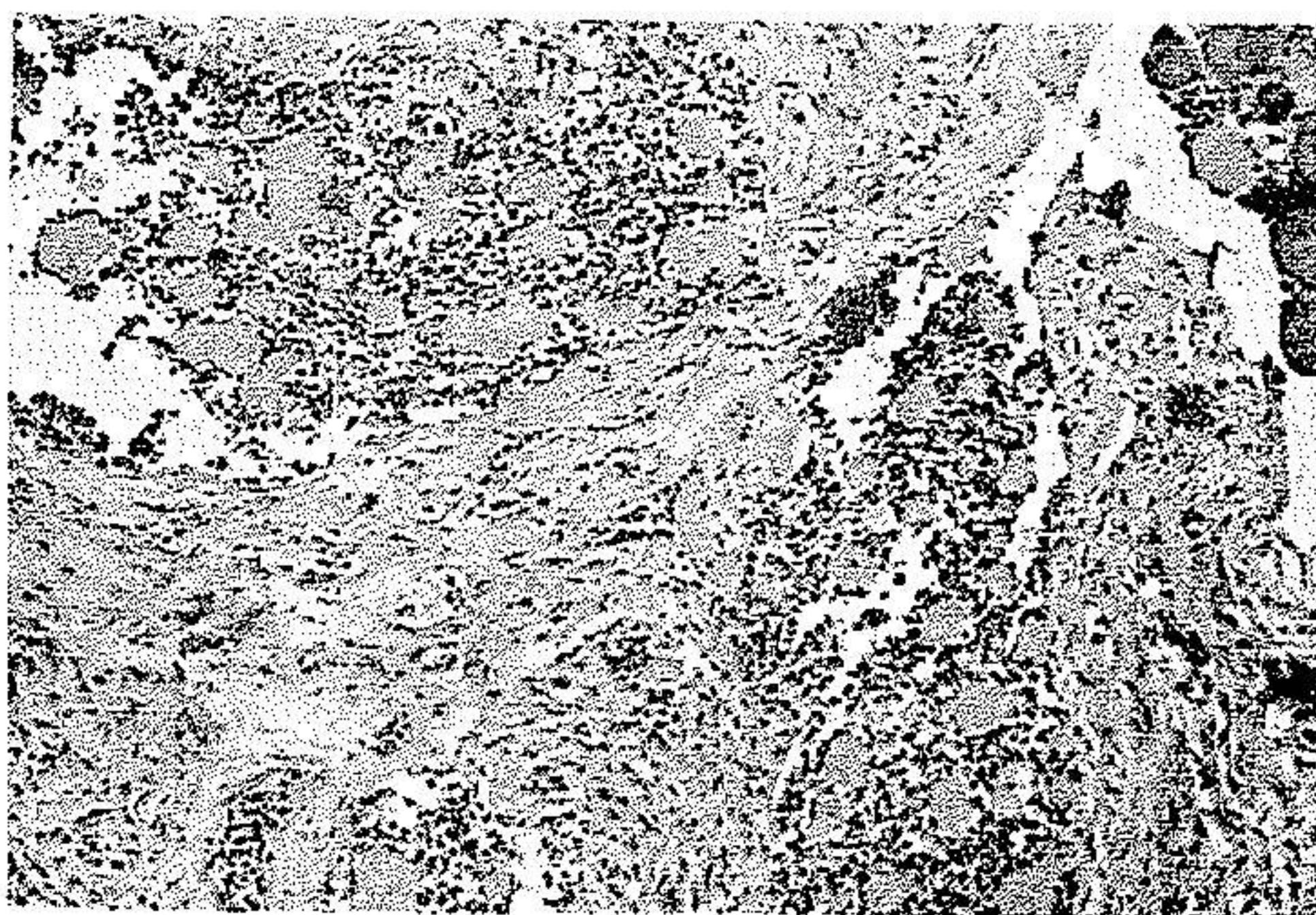
طرف راست: لوله‌های بیضه با پرده بازآل کلفت و هیالیزه و یک الی دو ردیف سلول سرتولی دیده می‌شود. در نسج همبندی بینایینی (انترستیسیل) توده‌هایی از سلولهای لیدیک مشهود است.

طرف چپ: نسج تومور با مازمانهای میکروفولیکولر و نقاط کالسی فیکاسیون

یک دسته سلولهای نسبتاً کوچک با هسته بیضی یا چند سطحی شیاردار (شبیه هویج) با سیتوپلاسم کم ورنگ پریده و حدود نامشخص که در بعضی نواحی در اطراف ماده قرمز کولوئید قرار گرفته و منظره میکروفولیکولر شبیه تومور گرانولاوزا درست کرده است و در قسمتی بطور مرتب بروی بافت همبندی قرار گرفته و نمائی شبیه سلولهای سرتولی دربیضه بوجود آورده است.

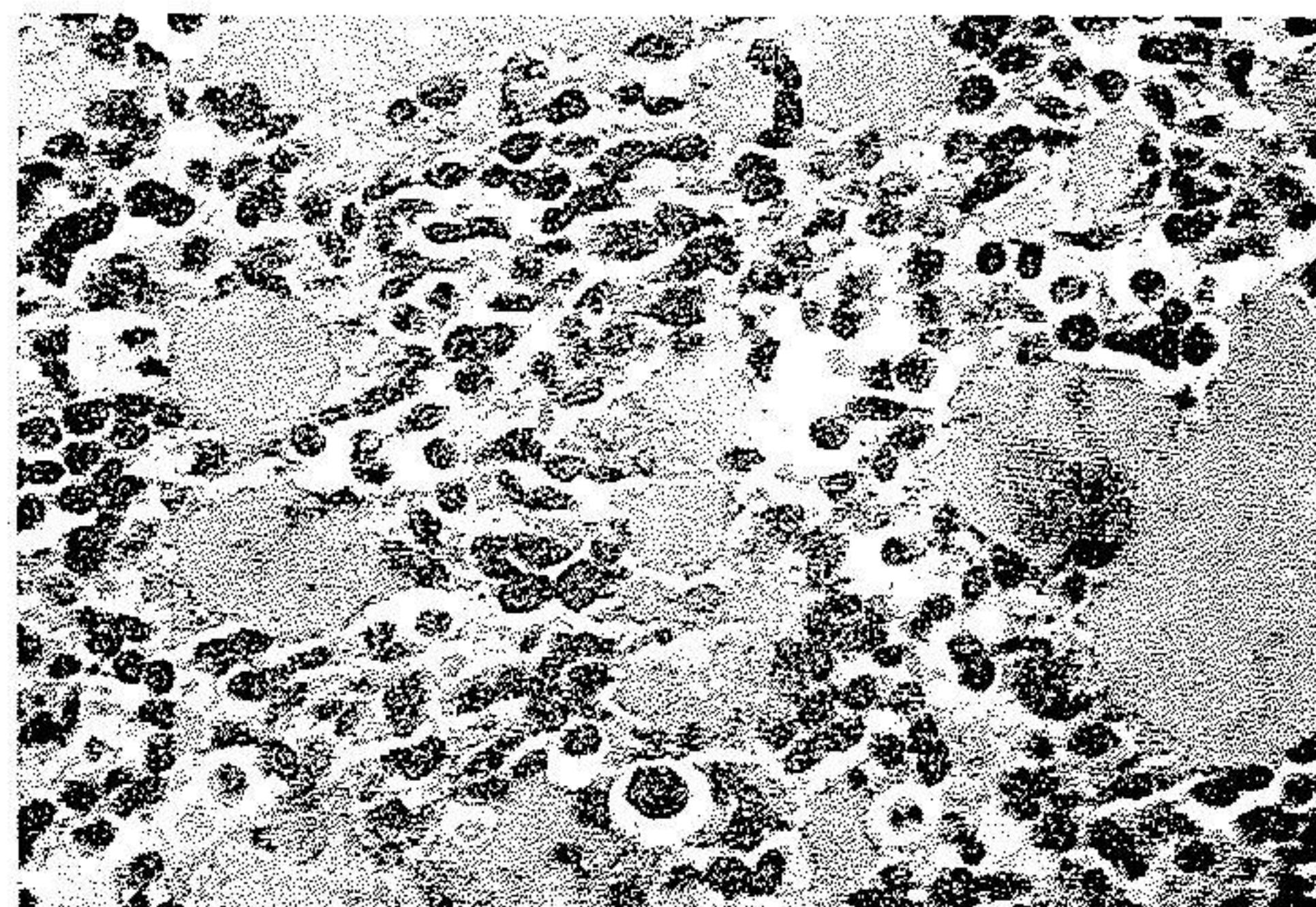
عده دیگر سلولهای درشت با سیتوپلاسم روشن هسته درشت که نصف جسم

سلولی را پر کرده و کاملاً شبیه سلواهای ژرمینال (دیس ژرمینوم) بوده و بعنوان سلولهای ژرمینال شناخته می‌شوند . (شکل ۹)

شکل ۸

منظره بافت شناسی شخص گونادوبلاستوما : سازمانهای میکروفولیکولر با ماده قرمز یکنواخت و همچنین ملولهای ژرمینال (سلول درشت) که در اطراف آنها فضای خالی وجود دارد

شکل ۹

درشت‌نمائی بزرگ : سلول ژرمینال باستیوپلاسم بزرگ و هسته‌درشت و سلولهای گرانولوزا سرتولی با نمای میکروفولیکولر بخوبی مشخص است

را تشکیل می‌دهد ولی تابحال هیچ مورد متاستاز گزارش نشده است. اسکالی عقیده دارد تعداد زیادی از دیس ژرمینوم‌ها در اشخاص انترسکس (دو جنسی) گزارش شده موادی از گونادو بلاستوما بوده‌اند^{۲۸}. و از همین رو است که عده زیادی از نویسنده‌گان (تیلوم - اسکالی) عقیده دارند که هر گاه در تومور گرانولوزا و یادیس ژرمینوم کالسی فیکاسیون دیده شد باید بفکر گونادو بلاستوما بود^{۲۸-۲۹}.

مواردی از گونادو بلاستوم در بیضه اکتوپیک معمولاً شکم و یا ناحیه مغبّنی گزارش شده است و با توجه بساختمان لوله‌های بیضه کاملاً مشخص موجود در تومور گونادو بلاستوم مورد گزارش این مقاله، باید اعتقاد داشت که این تومور نیز در بیضه اکتوپیک پیش آمده است.

References :

- 1 - Benirschke, K. and Abramson, D., Obstet . & Gynec. 81, 752, 1961.
- 2 - Dixon, F. J. and Morre, R.A., Tumor of the male sex organs; atlas of tumor pathology, section 8 fasc. 31 b and 32. Armed forces institute of pathology, Washington D. C. 1952.
- 3 - Duval, M., J. Anat. et Physiol . 27 et 24 , 344 et 515, 1891.
- 4 - Hertig A.L. and Hazel S., Pathology Anderson 5 th edition chapter 38 , 1174 , 1966.
- 5 - Huntington J. et al. , Cancer, 16, 34, 1963.
- 6 - Jamer, A. O. Amer. J. Obst. & Gynec., 101, 263 , 1968.
- 7 - Karimi - Nejad, M. H. and Reyhani , A., J. of Tehran Medical School in press.
- 8 - Kazancigil, T. R. et al., Amer. J. Cancer, 40 , 199 , 1940.
- 9 - Kelley , R. R. and Scully R. E., Cancer (Philad) , 14, 989 , 1961 .
- 10 - Kottmeier H. L. , Acta Obstet. Gynec. Scand. , 31 , 313, 1952.

- ۱۱ - Melicow, M. M., J. Urol. (Baltimore), 73, 547, 1955.
- ۱۲ - Melicow, U., Cancer, 12, 552, 1957.
- ۱۳ - Meyer, R., Amer. J. Obst. & Gynec. 22, 697, 1931.
- ۱۴ - Neubeker R. D. and Breen, J. L., Cancer (Philad), 15, 546, 1962.
- ۱۵ - Novak E. et al., Amer. J. Obstet. & Gynec. 68, 1222, 1954.
- ۱۶ - Novak E. R. and Woodruff J. D., Amer. J. Obstet. Gynec., 77, 632-1959.
- ۱۷ - Novak. E. and Linthicum, J., M., Amer. J. Obstet. Gynec., 87, 999, 1963.
- ۱۸ - Peterson, W. F., et al. Amer. J. Obstet. & Gynec., 71, 173, 1956.
- ۱۹ - Philip, J. and Teter J., Acta Path. Microbiol. Scand., 61, 534, 1964.
- ۲۰ - Philip, J. et al., Acta Endocr., 46, 1, 1964.
- ۲۱ - Rao, N. R., et al., Cancer (Philad.), 17, 1604, 1964.
- ۲۲ - Santesson, L., Acta Radiol. Stockholm, 28, 644, 1947.
- ۲۳ - Santesson, L. and Marrubini, G., Acta. Obstet. Gynec. Scand., 36, 399, 1957.
- ۲۴ - Saphir, O., A text on Systemic pathology Vol. 1 p. 612 New York and London, Grune & Stratton, 1958.
- ۲۵ - Saphir, O. and Lackner, J. E., Surg. Gynec. Obstet. 79, 539, 1944.
- ۲۶ - Schiller, W. Mesonephroma. Amer. J. Cancer, 35, 1, 1939.
- ۲۷ - Schiller, W., Arch. Path., 33, 443, 1942.
- ۲۸ - Scully, R. E. Cancer (philad.), 6, 455, 1953.
- ۲۹ - Scully, R. E. Classification, pathology and biologic behavior of ovarian tumors Meadowbrook staff, 1968, p. 156.
- ۳۰ - Simard, L. C., Cancer (Philad.), 10, 215, 1957.
- ۳۱ - Teilmann, I., and Pierra, G., Acta Path. Microbiol. Scand., 18, 127, 1867.

در تاب

دکتر عزیز

کشت

مختلف

این و د

در نزد

آورد. این گونه مایه‌ها گاهی ممکن است واکنش‌های آلسزی پس از مصرف تولید نماید.

سهمترین نمونه‌های ویروسی که جویت تهییه مایه تاکنون سورداستفاده قرار گرفته

عبارت‌سنت از:

۱ - نمونه ویروس HPV 77 - این ویروس همانطور که از نامش پیداست

۷۷ مرتبه درسلولهای کلیه میمون کشت شده خفیف گردیده مایه را نیز از این ویروس خفیف شده تهییه نمینمایند. این گونه مایه تاکنون بیشتر از انواع دیگر مایه‌های سرخیجه سورداستفاده قرار گرفته است.

۲ - نمونه ویروس «ساندایل» (Cen de hill) که ابتدا این ویروس را درسلولهای

میمون کشت نمی‌هند و بعداً ۱۵ مرتبه دیگر درسلولهای کلیه خرگوش جوان در ۴۳ درجه کشت داده و ویروس را خفیف نمینمایند.

۳ - تهییه مایه از نمونه ویروس «بنو آ» (Benoit). ابتدا ویروس را ۱۹ مرتبه

درسلولهای کلیه میمون کشت داده و بعد ۲۰ مرتبه درجهنین تیخم‌برگابی کشت داده درنتیجه ویروس خفیف را بدست نمی‌آورند.

۴- بالاخره نمونه ویروس «پلوکن» (Plotkin) RA 27/3 که درسلولهای دیپلوماتید

انسانی کشت شده و خفیف گردیده است. مایه‌ای که از این نوع ویروس تهییه نمی‌شود سورداشت این مقاله است و امروزه نیز برتری آن بر سایر مایه‌های خلدسرخیجه مورد تائید کارشناسان قرار گرفته است.

بررسی مایه: بررسی مایه کوبی با این نوع مایه از یک طرف در اطفال ۲ تا ۴ ساله و از طرف دیگری در اشخاص بالغ انجام گرفته است. قبل و بعد از مایه کوبی عیار پادتن‌ها با روش هم آگلوتیناسیون معلوم شده و عیار پادتن تراز $\frac{1}{16}$ منفی حساب شده است پس از مایه کوبی برای تعیین عیار پادتن علاوه بر روش هم آگلوتیناسیون روش ثبوت سکمل نیز سورداستفاده قرار گرفته است.

جدول ۱

عيار پادتن		يعنی جهانی	بعض اطفال	
پس از مصرف مایه	قبل از مصرف مایه			
<u>۸۸۰</u>	.	۲۳	۲۳	دسته ۱ اطفالی که مایه را بصورت قطره در بینی بمقدار ۵۰ یو/۰۰۰ DICT نموده‌اند
<u>۴۰ - ۲۰۶۰</u>				
<u>۴۳۰</u>	.	۸	۸	دسته ۲ اطفالی که مایه را بصورت قطره در بینی بمقدار ۵۰ یو/۰۰۰ DICT نموده‌اند
<u>۲۰ - ۱۲۸۰</u>				
<u>۰۰۰</u>	.	۹۰	۹۰	دسته ۳ اطفالی که مایه را با روش تزریق زیرجلد مصرف نموده‌اند
<u>۴۰ - ۲۰۶۰</u>				
<u>۹۸۳</u>	<u>۹۸۳</u>	—	۱۴	دسته ۴ اطفالی که مایه را بصورت قطره در بینی مصرف نموده‌اند
<u>۱۶۰ - ۱۲۸۰</u>	<u>۱۶۰ - ۲۰۶۰</u>			
<u>۸۰۰</u>	<u>۷۷۹</u>	—	۱۸	دسته ۵ اطفالی که مایه را با روش تزریق زیرجلد مصرف نموده‌اند
<u>۳۲۰ - ۰۱۲۰</u>	<u>۴۰ - ۰۱۲۰</u>			
<u>۱۰۰۹</u>	<u>۹۴۶</u>	—	۲۱	دسته ۶ اطفالی که مایه کوبی نشده‌اند ولی در مجاورت اطفال دیگر بودند
<u>۱۶۰ - ۳۱۲۰</u>	<u>۸۰ - ۲۰۶۰</u>			
.	.	.	۰۱	دسته ۷ اطفال غیرایمن و مایه کوبی نشده که در مجاورت اطفال مایه کوبی شده بودند

مايه کوبی با روش های مختلف انجام گرفته است :

- ۱ - تزریق زیرجلد و دفعه هر دفعه ۵۰۰۰ DICT ۵۰۰۰ میموعاً ۱۰/۰۰۰ DICT
- ۲ - ریختن مايه بطور قطره درینی که بتدریج انجام میگیرد که رویهم رفت
باید ۱۰/۰۰۰ DICT ریخته شود.
- ۳ - مصرف مايه از راه جهاز گوارش بمقدار ۱۰/۰۰۰ DICT ۵۰ که با يك قطعه
قند مصرف میشود.

نتیجه: جدول ۱ نتیجه آزمایش هارا در اطفال نشان میدهد. در این جدول قبل از
مايه کوبی و پس از مايه کوبی با این نوع مايه، عیار پادتن معلوم شده است.

دسته ۱ - این اطفال غیر این مايه را بصورت قطره درینی بمقدار ۱۰/۰۰۰ DICT ۵۰
مشرب نموده اند تعداد این اطفال ۳ نفر بوده همه آنها جواب
مشبت با آزمایش داده اند. عیار پادتن بالاست و مانند این است که شخص مشرف کننده
از بیماری شفا یافته است.

دسته ۲ - این اطفال غیر این مايه به تعداد هشت نفر میباشند مايه را بصورت
قطره درینی بمقدار ۱۰/۰۰۰ DICT ۵۰ مشرب نموده اند. پس از مشرب عیار پادتن مانند
آزمایش قبلی بمقدار قابل ملاحظه بالارفته مانند بیماری عادی است.

دسته ۳ - اطفال غیر این مايه با روش تزریق زیرجلد مشرب نموده اند تعداد
این اطفال ۵ نفر بوده است و عیار پادتن مانند اطفال شفا یافته از بیماری عادی است.

دسته ۴ و ۵ - اطفال این مايه کوبی شده از راه زیرجلد و روش قطره درینی-
همانطور که جدول نشان میدهد فقط عیار پادتن بالارفته است.

دسته ۶ - اطفال این مايه کوبی شده که فقط در مجاورت اطفال دیگر بوده اند-
همانطور که جدول نشان میدهد عیار پادتن تغییر محسوسی نکرده است.

دسته ۷ - اطفال غیر این مايه کوبی شده که مانند اطفال دسته ۶ فقط
در مجاورت اطفال مايه کوبی شده قرار داشتند. تعداد این اطفال ۱۰ نفر بوده است
و در آزمایشات مختلف پادتن نشان داده نشده است.

باید در نظرداشت که اطفال غیر اینم دیگری نیز مایه را از راه جهاز گوارش مصرف کرده‌اند که چون عیار پادتن خیلی پائین بوده است از ذکر آن در جدول خودداری شده است بنابراین به چوچه مصرف این مایه از راه جهاز گوارش توصیه نمی‌گردد. اطفال مورد آزمایش این مایه را باسانی تحمل کرده‌اند.

مصرف مایه در اشخاص بالغ

صرف مایه در اشخاص بالغ بصورت تزریق زیرجلد یا روش قطره در بینی انجام گرفته است. آزمایش در ۸۲ نفر انجام گرفته است.

جدول ۲

عيار پادتن در اشخاص بالغ

جمع	۲۰۶۰	۱۲۸۰	۶۴۰	۳۲۰	۱۶۰	۸۰	۴۰	۰
۰				۱	۱	۲	۱	صرف مایه با روش قطره در بینی بمقدار ۵۰/۰۰۰ DICT
۶	۱				۳	۱	۱	صرف مایه با روش قطره در بینی بمقدار ۱/۰۰۰۰ DICT
۱۷		۱	۳	۸	۴	۱		صرف مایه با روش تزریق زیرجلد بمقدار ۵۰/۰۰۰ DICT

References

1. Dorland, J. and Davis, R., Amer. J. Dis Child., 2, 5, 1969.
2. Meyer, P. et al., Pediatrics, 1, 5, 1969.
3. Dorland, J. Amer. J. Dis. Child., 1, 115, 1969.
4. Monnrt, A., Press.Med., 3, 79, 1970.